

САВЕТ ЗА РЕГУЛАТОРНУ РЕФОРМУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

17.02.2009. године

Предмет: Мишљење о томе да ли образложење Нацрта закона о вину садржи анализу ефеката у складу са чл. 39. и 40. ст. 2. Пословника Владе ("Службени гласник РС", бр. 100/2005)

У складу са чланом 39. и 40. ст. 2. Пословника Владе („Сл. гласник РС“, бр. 100/2005) даје се

МИШЉЕЊЕ

Образложење Нацрта закона о вину, који је Савету за регулаторну реформу привредног система, поднело на мишљење Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, под бројем: 011-00-00010/2009-09, од дана 26.1.2009. год., САДРЖИ НЕПОТПУНУ АНАЛИЗУ ЕФЕКТА У СКЛАДУ СА ЧЛ. 39. И 40. СТ. 2. ПОСЛОВНИКА ВЛАДЕ.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ:

Савету за регулаторну реформу привредног система (у даљем тексту: Савет) је Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде доставило на мишљење Нацрт закона о вину, са образложењем, прилогом IV под називом „АНАЛИЗА ЕФЕКТА ЗАКОНА“ и изјавом о усклађености Нацрта прописа са *acquis communautaire*.

Обрађивач прописа је образлагао вршену анализу предложених решења у складу са чл. 39. и 40. ст. 2. Пословника Владе и у формалном смислу задовољио захтеве анализе ефеката прописа. Такође, обрађивач је детаљно образлагао нека од предложених решења. Међутим, нека од кључних решења која су предложена Нацртом закона обрађивач прописа није образлагао, што представља озбиљан недостатак образложења и анализе ефеката прописа.

Савет скреће пажњу обрађивачу прописа, пре свега, на нека од кључних решења која су предложена Нацртом закона, чијим би изменама овај закон могао да се унапреди:

1) **Члан 3. Нацрта закона** предвиђа забрану производње вина од грожђа директно родних хибрида и од грожђа из матичних засада.

Савет предлаже обрађивачу прописа да у оквиру члана 5. Нацрта закона, који регулише питање појединих употребљених израза у Закону, дефинише и родне хибриде и матичне засаде. Реч је о врло значајној забрани која директно утиче на понашање произвођача грожђа, те би у том смислу требало појаснити о каквој је забрани реч.

Иста потреба за додатним дефинисањем појмова односи се и на **члан 9. ст. 1. Нацрта закона** и **члан 10. ст. 1. Нацрта закона** где је реч о концентрованој и ректифициваној концентрованој шири и ампелотехничким мерама, респективно.

2) **Члан 11. Нацрта закона** предвиђа да се производњом грозђа могу бавити правно лице и предузетник који су регистровани у Регистру привредних субјеката и уписани у Виноградарски регистар који води Министарство.

Савет је размотрио разлоге које је обрађивач прописа навео како би аргументовао потребу за вођењем Виноградарског регистра, али поставља се питање економске оправданости оваквог решења и потребе наметања нових административних баријера произвођачима грозђа. Напомињемо да Агенција за привредне регистре води Регистар привредних субјеката у које спадају привредна друштва и предузетници који се баве овим делатностима, те би двојна регистрација изискивала непотребне додатне трошкове и одузимала време привредним субјектима што дестимулише пословање истих. Указујемо на то да паралелно вођење јавних регистра о истим подацима на различитим местима треба избегавати, пошто податке чини теже доступним јавности, а може да доведе и до правне несигурности ако су подаци у њима, из неких разлога, противречни.

Савет позива обрађивача прописа да преиспита оправданост вођења додатног регистра у оквиру Министарства и да размотри могућност вођења евиденције о испуњености услова за производњу грозђа.

Успостављањем оваквог система регистрације при Агенцији за привредне регистре и евиденције од стране Министарства, може се постићи неопходна рационализација рада државне управе, што би требало да буде један од основних циљева закона који се, у актуелним специфичним економским условима, доносе.

Иста примедба Савета односи се и на **члан 17. Нацрта закона**.

3) **Члан 12. Нацрта закона** предвиђа да Министар доноси решење о упису у Виноградарски регистар. Међутим није наведен рок у оквиру којег се то решење издаје.

Савет позива обрађивача прописа да размотри опцију увођења законског рока у оквиру којег заинтересовани произвођачи имају право да Министарство реши по њиховим захтевима за упис у Виноградарски регистар и да, у случају да не добију одговор, ћутање администрације буде принцип на основу којег ће се сматрати да је позитивно решено по захтеву заинтересованог произвођача. У случају да је наведено решење једино могуће, Савет позива обрађивача прописа да образложи разлоге за то. Иста примедба Савета односи се и на **члан 17. Нацрта закона** који уређује издавање решења о испуњености услова за производњу шире, вина и других производа.

4) **Члан 12. Нацрта закона** уређује начин уписа у Виноградарски регистар, док **члан 14. Нацрта закона** предвиђа у којим случајевима долази до брисања правног лица, предузетника, односно физичког лица из Виноградарског регистра.

Обрађивач прописа ни у члану 12. ни у члану 14. Нацрта закона није прецизирао услове које произвођачи грозђа морају да испуњавају како би Министар донео решење о њиховом упису у дотични регистар. Уколико под

условима обрађивач прописа подразумева доказе које заинтересовани произвођачи грожђа подносе уз захтев за упис у Виноградарски регистар, то је требао посебно и да наведе.

У супротном, да би се избегла правна несигурност, Савет позива обрађивача прописа да интервенише на текст Нацрта закона у смислу појашњења услова које правна лица, предузетници и физичка лица треба да испуне како би добили решење о упису. Поменуто је нарочито неопходно ако се има у виду да **члан 60. ст. 1. тач. 1. Нацрта закона** даје овлашћење пољопривредном инспектору да забрани производњу грожђа ако за то нису испуњени прописани услови, односно ако се производња обавља без доказа о испуњености прописаних услова, као и то да је **чланом 54. Нацрта закона** предвиђено да заинтересовани произвођачи плаћају, поред осталог, и накнаду за утврђивање испуњености услова за обављање производње грожђа.

5) **Члан 61. Нацрта закона** уређује надлежност за решавање по жалби. Међутим, имајући у виду назив члана, али и ст. 2. овог члана који предвиђа да жалба не одлаже извршење решења, требало би унапредити текст овог члана Нацрта закона у смислу рока у оквиру којег ће Министар решити по жалби.

б) **Члан 69. Нацрта закона** предвиђа рок од једне године у коме произвођачи (правна лица, предузетници и физичка лица) треба да своје пословање ускладе са овим законом.

Намеће се питање да ли је овај рок довољан за прилагођавање новим условима прописаним Нацртом закона. Треба имати у виду да у току једне календарске године доспева само једна берба грожђа, а то је у овом случају јесен 2009. год., имајући у виду рок у коме овај закон треба да се усвоји. Сматрамо да је рок од једне године прекратак и да може имати негативне ефекте на развој виноградарства у Републици Србији као и на производњу вина. Могући ефекти су и смањење производње грожђа и вина. Обрађивач прописа би требало да се изјасни да ли је анализирао тај врло вероватни негативни ефекат, односно могућност да се произвођачи сировина за вино и вина прилагоде новим условима пословања у 2010. год., што би подразумевало да се рок продужи са једне на две године од дана усвајања Закона.

Савет истиче потребу да следећа решења предложена Нацртом закона о вину буду образложена јер су од суштинског значаја за потпуну анализу ефеката прописа, као и за имплементацију овог закона:

а) **Члан 11. ст. 3. Нацрта закона** предвиђа да производњом грожђа које је намењено промету може да се бави физичко лице ако има у власништву, односно у закупу или у кооперацији виноград и ако је уписано у Виноградарски регистар.

Обрађивач прописа је пропустио да образложи предложено решење, па се поставља питање зашто физичка лица морају да испуне исте услове као и правна лица ако желе да се баве производњом грожђа, односно из ког разлога се и њима намеће обавеза уписа у Виноградарски регистар. Пошто је у питању једно од

кључних решења у Нацрту закона, Савет позива обрађивача прописа да образложи разлоге овако предложеног решења.

b) **Члан 11. ст. 4. Нацрта закона** предвиђа да правно, односно физичко лице и предузетник који производи грозђе које није намењено промету, а има у власништву, односно у закупу или у кооперацији мање од 0,1 хектара винограда не мора да се упише у Виноградарски регистар.

Савет поставља питање зашто је као граница за упис у предвиђени регистар наведена површина винограда која је већа од 0,1 хектара, а не нека већа површина, јер је 10 ари прилично мали засад, па се и два или три пута већа површина може сматрати површином на којој се може гајити винова лоза за сопствене потребе. Обрађивач прописа није образложио предложено решење, а сматрамо да је то било неопходно, имајући у виду традицију виноградарства на нашем подручју.

c) **Члан 20. Нацрта закона** предвиђа да се винаријска евиденција и пратећа документација о винаријској евиденцији чува најмање пет година рачунајући од продаје последње количине тог вина, односно другог производа, при чему није образложио разлоге због којих предвиђа овако дуг рок чувања наведених евиденција и документација.

d) **Члан 25. Нацрта закона** предвиђа забрану мешања вина произведеног на територији Републике Србије са увеженим вином. Предложено решење може имати велики значај приликом имплементације Закона, те је обрађивач прописа то и требало да има у виду приликом сагледавања ефеката наведене забране. Обрађивач прописа није предочио разлоге за предлагање овакве забране, а није анализирао ни могуће ефекте предложеног решења. Намеће се питање да ли оваква одредба може домаће произвођаче учинити неконкурентним иностраним произвођачима, како у погледу цене, тако и у погледу асортимана вина. Обрађивач прописа је требало да предочи упоредно правна решења у земљама које су произвођачи и извозници вина.

Савет указује обрађивачу прописа и на недостатке анализе ефеката који се односе, преваходно, на податке које обрађивач прописа није навео у анализи, а располаже истим јер Виноградарски и Винарски регистри већ постоје.

У питању су, пре свега, подаци о трошковима управног поступка које сnose произвођачи грозђа, шире, вина и других производа (трошкови уписа у Виноградарски и Винарски регистар и утврђивања података, као и трошкови настали по основу издавања решења о брисању из дотичних регистара), подаци о трошковима штампе евиденционих маркица, трошковима обележавања судова, вођења евиденција и чувања документације, трошковима насталим приликом плаћања накнаде за утврђивање испуњености услова за обављање производње грозђа, шире, вина и других производа, накнаде за преглед пошиљки приликом увоза, односно извоза грозђа, вина, односно других производа, трошкови контроле производње грозђа и вина са географским пореклом.

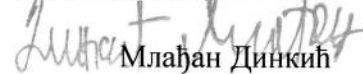
Обрађивач прописа није предочио ни пројекције битних прихода и трошкова које ће имплементација Закона проузроковати (нпр. трошкови усаглашавања пословања великих бивших друштвених винарија, трошкови стварања

организационе структуре за процену ризика у складу са међународним стандардима, расходи по основу субвенција од стране Министарства, приходи по основу коришћења фондова од стране ЕУ).

Савет за регулаторну реформу позива обрађивача прописа да размотри изнете сугестије у вези са неопходним интервенцијама на текст Нацрта закона, а посебно могућност да рок из члана 69. Нацрта закона за усклађивање пословања са овим законом продужи на две године, те да образложи наведена кључна решења која предлаже и достави релевантне податке за сагледавање ефеката овог прописа. Имајући у виду наведено, Савет констатује да образложење Нацрта закона о вину, који је Савету за регулаторну реформу поднело на мишљење Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, САДРЖИ НЕПОТПУНУ АНАЛИЗУ ЕФЕКТА у складу са чл. 39. и 40. ст. 2. Пословника Владе („Службени гласник РС“, бр. 100/2005).

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА

Млађан Динкић